

VIRGIL TEODORESCU

NAGY KORSZAKOK

Nagy korszakok élednek újra itt
s nyitnak egy új nagy korszakot e tájon,
mint bő esők, ha lezuhognak áldón
s kalászt érlelnek forró napjaink;

csupa teremő mozgás minden óra
— fecskék raja sugaras ég alatt —
s ezer csodát szül minden pillanat,
tág szemhatár támaszkodik a dombra;

mint ékkövek szikráznak fel a tettek,
a hegyek ősi, méla templomok,
hallom a föld nagy szívét, hogy dobog
a síkságon, ha olykor elmerengek;

pajzsom az erdő, s tiszta, hús vizek
ezüst szalagja láncinggel övez fel,
kút — káváján faragott kútvederrel —
a szépség, melyben szent hittel hiszek.

MIHAI BENIUC

CSILLAG-UTUNK

Hazámra hó hull, gyér hajamra dér,
beföd a bolyhos hermelinpalást —
s ha megszenvedtem is hitem, azért
hiszem a mély gyökérszet igazát.

Fenyőtobozból, bükkmakkból fakadt,
a földbe vájta rostos ujjait
s úgy szöktetett föl büszke sudarat,
mely erejét csodálni megtanít.

Most ott lapul a hó alatt a rögbe
összel vetett mag — felséges titok.
Nem vágyunk az elégnél soha többre,
de tudjuk: népünk él és élni fog.

jégkorszakok jöhetnek, ürbe tárult
csillag-utunk szüntelenül tovább fut.

VERESS ZOLTÁN fordításai